

ארנס בא לישיבת הממשלה ויוצא מרעיליבהארות פועלים

הסיגנון אינו האדם

(המשך מעמוד 15)

להקפאה זמנית, טאקטית, של ההתנחלויות, כדי שלא להרגיז עוד יותר את רגן, אחרי רחיק תוכנית השלום שלו. מאז הצביע פעמים רבות על העובדה שלא התכוון לפגוע ביישוב הגדה, אלא לתזמן היטב את העיתוי. אין סיבה שלא להאמין לו. ארנס איננו סיפוחיסט על-תנאי, אלא הרותניק נלהב, התומך בטיפוח הגדה מטעמים אידיאולוגיים, ומשתמש בני-מוקים סרגמטיים רק לסיבור אוזנם של הבלתי-מאמינים.

לא צייד אדם

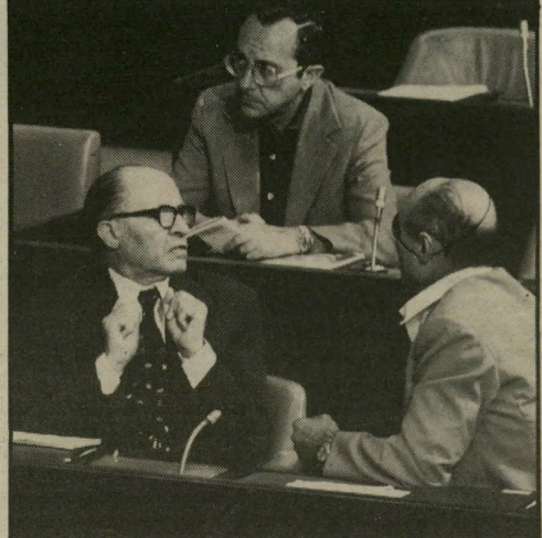
כבר בחודש הראשון לכהונתו כשר-הביטחון, ריווחה העיתונות על מריבותיו עם שרון. אנשי השר המורח הסיתו נגדו בלא-הפוגה. ארנס הואשם במרינות פייסנית כלפי הדרוזים (נכון, במידת-מה). כיד רכה מדי כלפי הערבים בשטחים הכבושים, בהתנכלות למתנחלים. גם תמיכתו בהערכות החדשה באוול, ונטייתו לשיתוף-פעולה הדוק עם ארצות-

השינאה לשרון

דיניותו בלבנון היא כאמת יותר והירה מזו של שרון, חרף ההסכמה המחלטת שלה על המאבק לעצמו בעולם יוקרה ומעמד ברור של ברמשאומתן.

עם זאת, הוא הסיק לקח מסויים מההישגות המופרות של שרון על הפלגנות, ומנסה להגיע להרברות עם הדרוזים, כדי שלא לאכזר גם את שארית הנאמנות של בני-עצרתם, אורחי ישראל.

שרון, כאמצעות אורי דן ואנשיו ככלי-היתקשות, אבל גם בהצהרות מתוצרת עצמית, נוהג להאשים את

ארנס עם בגין, שמור ופרס. קול נעים, תקיף אך נעדר-שחצנות... החלטות נכונות, סיגנון מתון...

בסוף חורף '82, שלושה חודשים לפני הפלישה ללבנון.

בחודש הראשון שלו בור-שינגטון הספיק ארנס לזכות את שני קודמיו, שימחה דיניין ואפריים עברון, כ-דרורים שהזניחו את הקשרים עם יהדות ארצות-הברית; לאיים בסעולת-מנע אם האמריקאים יספקו נשק לירדן; לדבר בשבח סיפוח הגדה כדי, בין השאר, להיטיב עם הערבים; ולהודיע שישראל תפעל נגד אש"ף בלבנון, גם אם הדבר יצריך פלישה בכוח רב.

בכל התקופה שקדמה למילחמה, מייד אחריה ועד עצם היום הזה, תמך ותומך משה ארנס בהרפתקת לבנון בלב שלם, בלי היררהי חרטת כלשהם. **מי שטבע את האימרה "הסיגנון הוא האדם", טעה, ככל הנראה. ארנס מוכיח יותר מכל מדינאי ישראלי אחר, שאפשר לבצע מדיניות-עיוועים ולנמץ קה בלשון נועם.**

ומי שינדוק בשבע עיניים את הזוהרותיו בשנים האחרונות, יוכח שגם התרמית של סיגנונו הרך היא מופרכת מעיקרה. יתכן שקולו נעים ומלודי, לפחות לעומת קודמו, אבל התוכן והסיגנון של דבריו הם חלק בלתי-נפרד מעולמם-המנוחם ואוצר-המילים של האסכולה האלימה והתוקפנית ביותר של הציונות האכזרית. העידון האנגלו-סכסי, והמסווה הביצועיסטי-הרפ"סיטי שנרכש במערכת-הביטחון בשנות ה-60, רק מעניקים למבצע מובהק זה של מדיניות התפשטות מילחמתית כלים נוספים להגשמתה.

חיים ברעם

אומנם, בשמיר מול דויד לוי אחרי התפטרותו של בגין, אבל הקרע ביניהם אינו ניתן לאיחוי. **גם בנושאים טקטיים מסויימים קיים הבדל ברור בין ארנס ובין קודמו.** ארנס הוקיע, פעמים אחדות, את פריעת-החוק מצד המתנחלים, ורואה בכל צעד קיצוני או אלים מצידם חבלה בעניין העיקרי: יישוב הגדה, ולכסוף גם סיפוחה.

ארנס גם סירב להסצרות של שרון בממשלה להרוג או לשבות את עראפת אחרי מצור טריפולי, ואף טען, בראיון עיתונאי, שהוא איננו צייד אדם.

ארנס גם הצהיר, לפני כחודשיים, ש"שכם איננה שוק מחנה-יהודה, ולא מומלץ לטייל שם", ושיבח את הדר"ח שהגיש ועדת יהודית קרפ, בניגוד להצטרות ההיסטריות של משה ניסים ויוסף בורג. גם מחוות כמו החזרת מכונת יקרה, שרכש עבורו משרד הביטחון (המכונת נועדה, כמדרוח, לשרון, ועלתה 64 אלף דולר) ומסירתה לנכח קשה של צה"ל, והתנהגותו הידידותית כלפי ראש עיריית בית-לחם, אליאס פרג', בחגיגות חגיגת-האחרון, העלו את קרנו בעיני הציבור הליברלי.

ארנס כשגריר ישראל בווינגטון,

במיוחד באמריקה המרכזית. השניים ניהלו מריבות גלויות בישיבות הממשלה. ארנס נהנה, כמובן, מאהדת רוב השרים, המתעבים את שרון. משהוקיע את שקריו של שרון בישיבת ממשלה, שנערכה לפני חמישה חודשים, הריע לו סגן שר-החוץ לשעבר, יהודה בן-דאיד, בגלוי. מרדכי ציפורי, שר-התיקשות ואויב ותיק של אריק, הביך את ארנס המופנם, חיבק אותו כמיסדרון משרד ראש הממשלה.

שרון הגיב כמרירות אופיינית, סירב להזמנתו של ארנס להשתתף בסעודה רישמית שערך משרד-הביטחון לכבוד אורח חשוב מאפריקה. שניהם תמכו,

הברית, הרתיחו את שרון. "השמן" רגיש במיוחד ליחס הרחייה של ארצות-הברית כלפיו, ומודע לעובדה שהשגריר האמריקאי, סמואל לואיס, פועל נגדו כאורח עיקני. **מרעילי הבארות של אריק טענו שארנס הוא, בעצם, אזרח ארצות-הברית, ויש לו מחויבות בסיסית לאינטרס של מעצמת-העל, הסותר את זה של ישראל במיקרים רבים.** אנשי שרון ניסו להשכיח שרוואק האיש שלהם חתם על מיזכר סטראטגי משעבר עם מעצמת-העל, והיה מוכן להעמיד את צה"ל לרשות ווינגטון, אפילו לביצוע משימות מלוכלכות

מחליפו בהפקרת הנוצרים". ארנס, לעומת זאת, מבין היטב שהמטרה הגדולה של שרון, כלומר השלטת המאורזים על לבנון, איננה בתי-ביצוע. הוא נכשל, אומנם, בעצירת ההי-דררות עם השיעים, ובכל הפרשה הזאת לא חרג מהביצועים הרפ"סיטי, נעדר-הרמיון, המאפיין את רוב יוצאי מערכת-הביטחון של שימקון פרס. **אבל בנושא אחד הוא מגלה עיקביות: ארנס מנסה לשרר לדרוזים, שהוא מוכן להתפשר איתם, בתנאי שלא ישתפו פעולה עם הפלסטינים**

הפלגנות מקיימות, כידוע, ניצגות כירושלים. שליחיהם בהילטון וכבנייני האומה מנסים לחדש את הברית ההיסטורית עם שרון. יש משקפים הגורסים שניצגות זאת חותרת בגלוי נגד אמין-אלי-גמיל. להעולם הזה נודע שאנשי משרד-הביטחון עוקבים מקרוב אחרי המגעים שאנשי הפלגנות כירושלים מקיימים עם אנשי אריק שרון. שר-הביטחון לשעבר נחירך בדעתו להיאבק נגד המיפנה האנטי-מאורני במדיניותו של מחליפו, יודעי-דבר סבורים שהוא לא יבחר באמצעים. כך סבורים גם מקורביו של ארנס, המורעים לאיבה הלוהטת בין השניים.

בתחילת דרכו של ארנס במשרד-הביטחון הוא ניסה לקיים מערכת-יחסים סבירה עם קודמו המורה. כפברואר 1983 הכחיש ארנס, בראיון במעריב, שהוא היתנה את הסכמתו לכהן במשרד-הביטחון בהדחתו של שרון מהממשלה. השניים הגדירו עצמם כ"ידידים", אבל רק תמימים מעטים קנו את סיפור-האחוזה הה, המצוץ כולו מהאצבע. ארנס שומר טינה-עצומה לשרון, בשל הדלפת מיברקו לשמיר, שקרא

ההומור של ארנס

משהימשה ארנס מופיע בפומבי כאישיות סופר-דיניית, אבל מקורביו מצביעים על חוש-ההומור המיוחד, היבש שלו, שהפך אותו למרואיין כליכך פופולרי ככלי-היתקשות של ארצות הברית. הקורא הישראלי זוכה להתקל בארנס ההומוריסטי רק לעיתים רחוקות. רומגה להומור הזה ניתן למצוא בכמה תשובות לתב הארץ, עקיבא אלדר, כ"1.83.26:

שאלה: האם יש תחרות בין הבורסה ליחסי ישראל-ארצות-הברית, היכן המפולת קשה יותר?

תשובה: "אני לא עוקב אחרי הבורסה, מה קורה שם?"

שאלה: ויניברג אמר לימוון המצרי אל אהראם שביטחון הערבים חשוב לאיפחות מביטחון ישראל. אל אהראם הוא עיתון אמין, מה תגובתך?"

ארנס: "מה אמרת? אל אהראם הוא עיתון אמין אפילו יותר מארץ-ישראל?"

שאלה: "אומרים שתחזור ארצה כדי לשמור על מעמדך בתנועת-החרות."

ארנס: "באמת? אתה חושב שאני צריך לעשות את זה?"

שאלה: "יש תמונה בעיתון שצרכה להדאיג אותך, דויד לוי וורום ארידור מחובקים." (הראיון נערך תישעה חודשים לפני מפלת ארידור). ארנס: "זה רוואק משמח אותי."